

Pescuitul salaului cu naluci soft

www.forum-pescuit-la-somn.com

Pentru toti incepatorii in pescuitul salaului cu naluci soft!

Am incercat sa adun informatii de la pescarii cu experienta de pe forumul Pescuit-la-somn.com si sa alcatuiesc un mic ghid pentru pescarii incepatori in jigging, si nu numai.

Au participat la discutii cu informatii utile: Adi, Adiwolf, Anem, Attila, Informer, Mishu, Tudor, Ovidiu, Zamfi, Zoran.

Salaul este un peste rapitor din familia bibanului, un peste foarte precaut care nu este chiar usor sau simplu de prins. Acesta iese la rapit indeosebi noaptea sau cind apa este tulbure, cand pestii prada sunt mai usor de capturat. In aceasta perioada salaul rapeste activ, se afla intre ape si chiar in stratul superior, cautand bancurile de pestisori, acesta fiind momentul cand il putem prinde si la voblere.

Peste zi acesta sta inasa in ape mai adanci, sau in locuri unde se poate ascunde, stand doar la pinda: pilcuri de iarba, crengi, radacini sau pietre....

Salaul este un peste ce vede bine, la distante mai mari decit alti pesti, un peste ce poate distinge chiar si culorile (aceasta daca claritatea apei permite!)

Cu nalucile soft incercam sa-l capturam indeosebi peste zi, cautindu-l pe fundul apei, acolo unde acesta sta ascuns la panda.

Naluca soft e o naluca compusa dintr-un cap din plumb, care e turnat peste un carlig si dintr-un pestisor sau vierme din silicon, de diferite culori. Naluca soft este condusa din lanseta pe fundul apei, in hopuri sau sarituri mai mici sau mai mari (depinde de situatie).

Jig-ul reprezinta ansamblul format din greutatea (capul) de plumb si carlig. Capul jig-ului poate avea diferite forme si marimi, pentru situatii diferite. Cele mai cunoscute sunt bila, fotbal, sabot, banana, cap de peste.

Carligul este un carlig special destinat acestui stil de pescuit, in diferite forme si marimi.

Componenta elastica a nalucii este din silicon, in diferite forme, marimi, culori, cunoscuta sub numele de:

- shad = forma de peste
- twister, grub = forma de vierme cu coada

Perechea jig + shad/grub se combina la locul de pescuit, potrivindu-le de la o situatie la alta, astfel:- marimea si forma capului in functie de adancimea apei si a obstacolelor din apa, structura fundului, curent etc.

- naluca in functie de adancimea apei, claritatea apei, a obstacolelor din apa, a apei in sine (curent puternic sau nu), si eventual in functie de anotimp (marimea pestilor prada, care de ex. iarna sunt mai mari

decit vara).

- carligul in functie de marimea nalucii dar si de multe ori in functie de structura fundului (daca sunt agatatori multe, eventual carlig mai moale care se dezdoaie la solicitare).

O regula standard pt. ansamblul jig + naluca pentru alegerea celui mai potrivit oricarei situatii nu exista, doar cateva recomandari, ceea ce nu ne impiedica sa incercam diferite variante la locul de pescuit.

Conducerea nalucii

Ideea la pescuitul cu naluci soft este sa starnim curiozitatea salailor, care vin dupa naluca, o studiaza, o urmaresc, si intr-un final o ataca... sau nu. Miscari rapide sau puternice, prea inalte, care provin in urma unei conduceri agresive a nalucii, nu sunt cele mai recomandate pt. salau (cateodata insa tocmai astea sunt pe placul salaului, nu va dati inapoi de a incerca diferite variante). Dar nici nalucile tarate pe fund, prea lent, nu sunt pe placul acestuia.

O ridicare usoara a varfului lansetei imprima un salt usor al nalucii. Muscaturile salailor vin de obicei cand naluca coboara, sau chiar in momentul cind ajunge pe fundul apei. De aceea firul trebuie sa stea tensionat in permanenta, sa avem intotdeauna contact cu naluca, pentru a simti si cea mai mica muscatura prin fir si lanseta. In momentul cand naluca ajunge pe fund, aceasta va veni din nou ridicata din varful lansetei si coborata tot din varful lansetei, iar in acest timp al coborarii va fi adunat firul pe mulineta pt ca acesta sa ramana permanent tensionat. O singura miscare nu este prea grea, insa combinatia acestor miscari: ridica, coboara, aduna firul in timp ce naluca cade (dar nu prea mult fir, pt a nu deplasa naluca din traiectoria de cadere), cand naluca ajunge pe fund ridica din nou...si tot asa, plus ca multi mai inprima nalucii si o a doua miscare (ridicare dubla consecutiva sau o a doua ridicare inainte de a ajunge pe fund), este un pescuit care nu-i deloc usor! Mai ales pentru incepatori, care trebuie sa se concentreze la prea multe lucruri deodata, astfel pierzand usor din vedere momentul contrarii unei muscaturi...

Mie cel putin asa mi s-a parut la inceput, si acuma, tot asa: personal imi este greu sa ma concentrez la atatea chestii in acelasi timp. Nefiind un specialist al pescuitului cu naluci soft, am urmat sfatul altor pescari mai priceputi, sa pescuiesc la inceput metoda „lenesa“ (o alta traducere potrivita din limba germana nu am gasit). Si pot sa va spun ca, acolo unde sunt salai, functioneaza foarte bine (o scurta descriere a metodei „lenese“ o gasiti la sfarsitul acestei prezentari).

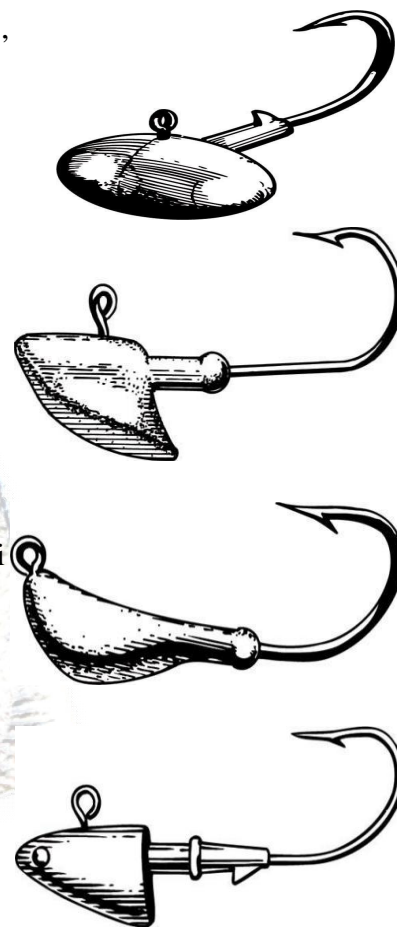
Accesoriile pt pescuitul cu naluci soft

Citeva recomandari pentru alegerea componentelor: cap jig, carlig, naluca, lanseta, mulineta, fir.

Capuri jig

- **bila**: o forma universală, folosită foarte des dar nu este în orice situație cea mai bună variantă.

- **football:** o forma asemanatoare cu o minge de fotbal american, care prin forma ei nu permite nalucii sa cada pe o parte cind ajunge pe fundul apei, ramanind mai greu agatata intre pietre, forma folosita la adancimi mai mari.
- **sabot:** o forma ce nu permite nalucii sa cada pe o parte cind ajunge pe fundul apei, tinind-o chiar intr-o pozitie a gumei cu coada in sus (uneori f. atractiv), nu ajunge asa repede la adancimi mari ca si football, se agata intre pietre mai repede ca football.
- **banana:** o forma folosita unde apa nu are adancimi mari (1 – 2 m), o forma care permite nalucii chiar si la aceste adancimi mici sa faca salturi, si nu sa se tarie pe fund.
- **fish:** o forma plata ce imita un cap de peste, folosita in curenti mari pt a taia mai bine apa, dar care se agata f usor intre pietre

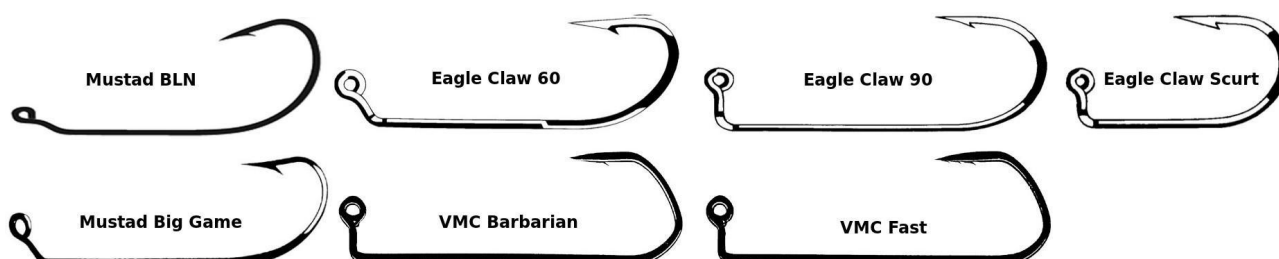

Exemplu: pe raul Rin, intr-un loc unde apa are 5 – 6 metri, curent puternic, iar malul este pavat cu multe pietre, pentru a ajunge pe fundul apei, trebuie sa folosesc capuri cu o greutate in jur de 20 de grame. Daca folosesc cele cu cap rotund, pierd din 10 lansari cca. 7 monturi, iar cu football, am reusit sa le reduc la 3 – 4.

Acestea se mai pot vopsi in diferite culori, pentru o atractie mai mare. Exista vopsele speciale pentru plumbi, de diferite culori: verde, galben, rosu, roz, negru... Personal sunt in sa de parere ca atractia cea mai mare o are naluca soft, si nu plumbul.

Carligul

Marimile cele mai des folosite la pescuitul salaului sunt 1/0 – 2/0 – 3/0 si 4/0. Acestea se aleg in functie de marimea nalucilor, si anume: partea nalucii ce acopera carligul sa fie circa 1/3 din naluca.

(O imagine a mai multor tipuri de carlige, marimi diferite fotografiate pe hartie milimetrica o gasiti accesand acest link: edicuriosulcarligejigma.jpg)

Idea este ca nalucile sa fie cit mai libere in miscarea lor, cu cit carligul strabate mai mult din corpul nalucii, aceasta devine rigida si neinteresanta pentru salau. Daca se folosesc carlige scurte, se mai poate adauga ansamblului si o ancorita mica, agatata de carlig si intepata pe spatele nalucii, ansamblu ce nu devine deloc rigid si permite astfel o miscare atragatoare a nalucii. Ancorita se mai poate lega cu o bucata scurta de leader, permitand astfel pozitionarea ei mai spre coada nalucii.

La twistere sau grub-uri carligul sa iasa din corpul acestuia acolo unde incepe coada.

Lanseta

Aici fiecare pescar are preferintele personale, atata la producatori cit si la dimensiunile lansetei. Lungimea acestora poate varia de la 2 pina la 3 metri, dar cu o lungime de 2,7 m va veti descurca bine in orice situatie.

Lansetele de 2 – 2,4 metri sunt de obicei folosite din barca, cele de 2,4 – 3 metri de pe mal.

Cu cit mai lunga este lanseta, cu atata mai bine putem lansa la distanta, sau ridica naluca peste agatatorile de la mal, cum ar fi palcuri de iarba sau randuri de pietre, crengi,... dar si centrul de greutate se muta mai spre varf la o lanseta lunga, iar pt. A o echilibra avem atunci nevoie de o mulineta mai grea (altfel ne va durea in scurt timp incheietura mainii).

Lanseta sa fie rigida si rapida, sa nu aibe o actiune moale, parabolica, atata pentru a putea conduce bine naluca din lanseta, cit si pentru a simti bine muscatura si a contra eficient.

Lanseta sa fie cit mai usoara, de preferat sa nu depaseasca 200 de grame.

Greutatea de lansare a lansetelor difera de la 7 la 30 de grame si pina la 100 de grame. Aceasta se alege in functie de greutatea nalucilor folosite, de marimea lor, dar si de tipul de apa unde pescuim. De ex. pe ape statatoare cu adancimi medii de pina in 5 – 6 metri, unde folosim jig-uri de pina in 10 grame si gume nu prea mari, o lanseta senzitiva cu o actiune de pina in 30 de grame este suficienta.

Pe rauri inasa, unde in unele cazuri va trebui sa folosim si jig-uri cu o greutate de 25 - 30 de grame (unde apa poate avea si 10 – 20 metri adancime, cum este cazul pe Dunare), unde si presiunea curentului apasa pe naluca si astfel ingreuneaza conducerea acesteia, o lanseta potrivita pt. a putea bine sa conducem naluca ar fi de 50 – 100 de grame.

Din alt punct de vedere, echipamentul cel mai performant nu ar fi necesar celor care deja stiu sa pescuiasca intr-un anumit stil ci din contra, incepatorilor, celor care nu stiu... tocmai pentru a compensa lipsa de experienta/ stiinta sau cum vreti sa-i spuneti, in stilul respectiv. Inasa majoritatea incepatorilor nu

prea doresc sa investeasca multi bani intr-un stil nou de pescuit, mai intai il incearca, il testeaza, si treptat isi inbunatatesc si sculele. Iar un echipament performant – costa.

Aici multi se vor revolta acuma, pescarii cu experienta care pun pe prim plan nu numai finetea dar si experianta lor... Sorry, dar eu personal nu pot sa incep nimica in faza de ucenicie cu lucruri fine, pe orice domeniu. Simturile se dezvoltă in timp, diferentierea lor se invata zi cu zi, de la situatie la situatie, acestea vin cu experienta cumulata, ceea ce la acest stil de pescuit poate sa dureze chiar si 2 sau mai multi ani. De aceea, recomand sa incepeti cu naluci si scule putin supradimensionate si „coborati“ treptat si in timp spre fineturi. Atentie, am scris putin supradimensionate, mai ales la pescuitul pe rauri! Daca colegul cu experienta foloseste jig-uri de 10 grame, si simte orice atingere pe fundul raului, puteti sa incepeti linistit cu 14 sau chiar 18 grame. Dupa ce acumulati ceva experienta, puteti sa coboriti gramajul treptat. Nu va va folosi nimica sa pescuiti si voi tot cu 10 grame si sa dati necontentit din umeri spunand: „...eu nu simt nimic, nici fundul apei si nici muscatura...“ Dar la fel, daca observati ca gramajul ales se taraipe pe fundul apei, reduceti-l imediat! Saltul nalucii sa fie intre 2 – 4 secunde, iar daca nu simtiti in lanseta atingerea fundului apei, vizualizati in permanenta firul, care se destinde, se lasa moale, de fiecare data cand ajunge pe fund.

Chiar si multe muscaturi vor fi vizibile pe fir inainte de a fi simtite in bat, de multe ori firul pleaca intr-o parte sau vine inspre noi (mai ales stiuca face asa) si trebuie imediat contrat in astfel de cazuri, altfel se duce pestele pana simtim muscatura in bat.

Mulineta

Mulineta sa fie una usoara, atata de grea cit sa echilibreze bine lanseta, dar si destul de robusta, fiind in permanenta solicitata. Pescuitul cu naluci soft fiind un pescuit pe fundul apei, agaturile in radacini si pietre sunt inevitabile, iar astfel, solicitarile asupra mulinetei, socurile provocate la incercarile de desprindere a nalucilor din agatururi sunt mari, ceea ce scurteaza durata de viata a mulinetei! Deasemenea sa adune frumos si egal firul pe tambur, si frana sa functioneze foarte bine, continuu, fara opriri. In final, o mulineta bine incheiata, cu materiale bune, este absolut necesara la pescuitul salaului cu naluci soft. Marimile mulinetelor pot varia intre 1000 si 4000. Ce marime este potrivita fiecaruia, depinde si de lanseta folosita, firul folosit, lungimea de fir necesara pe tambur.

Firul

Firele de pescuit recomandate sunt cele din multifilament. Acestea nu sunt deloc elastice, transmit fiecare vibratie a nalucii sau muscatura foarte bine si aproape instantaneu pina la pescar, iar forta controlor se transmite fara pierderi pina la peste.

Deoarece multifilamentele au o tractiune liniara mult mai mare ca si monofilamentele (firele de nylon), grosimile firelor se pot reduce foarte mult, ceea ce este pozitiv pt. lansari mai lungi cu naluci mai mici. Grosimea lor poate sa varieze intre 0,05 mm si 0,25 mm, depinde in ce locuri pescuim, cu ce naluci, ce marime de mulineta si ce fel de pesti ne-ar mai putea intra in apa pescuita, cum ar fi de exemplu un somn mai „imbracat“....

Cu firele subtiri se lucreaza mai usor dar sunt si mai slabe din punctul de vedere al abraziunii. Un fir

subtire este mult mai usor taiat de curentul de apa sau de vant, dar se si rupe mai usor la solicitari in urma unei agataturi sau in drill cu un peste mare.

Oricit o fi de gros firul, acesta nu-l deranjeaza pe salau, mai ales daca folosim un inaintas fluocarbon sau struna de otel. Deci, firul principal poate sa fie de 0,10 - sau de 0,15 - sau de 0,20 - sau de 0,23 mm, important e sa ne descurcam cu el la aruncat, sa fie proportionat cu nalucile folosite si cu locurile de pescuit (de exemplu agatatori multe de tot - 0,16...0,21 mm; fara agatzatatori - 0,10 ... 0,12 mm). Atentie insa, pe rauri se poate forma efectul „parasuta“!

Efectul de "parasuta" al firului textil se manifesta prin faptul ca se opune caderii nalucii catre substrat. Efectul este cu atat mai pronuntat cu cat diametru firului este mai mare si curentul este mai puternic. Este foarte posibil ca o naluca de 10g sa ajunga pe substrat cu un fir de 0,12 dar sa n-ajunga niciodata acolo, in aceleasi conditii dar cu un fir de 0,21.

In acest caz aveti 2 posibilitati de solutionare: ori schimbati firul cu unul mai subtire, ori mariti putin gramajul jig-ului.

Inaintasul

In apele limpezi se recomanda ca inaintas un fluocarbon de 0,25 – 0,35 mm, care devine „invizibil“ in apa.

In apele unde se poate prinde si stiuca, este de recomandat o struna subtire din otel, pentru ca nu stim niciodata cind va musca stiuca vietii, pe care nimeni nu doreste sa o piarda!

Naluca: shad, twister, grub...

Acestea sunt cele mai importante in tot ansamblul, constituind propriuzisa momeala pt salau, motivul care il impinge sa muste.

Diferite forme, marimi, culori...o sumedenie de caracteristici care duc la un pescuit mai de succes, sau mai „nproductiv“.

Materialul sa fie unul moale, care sa permita nalucii o miscare ondulatorie la cea mai mica recuperare a acesteia.

Shad-ul

Acesta poate avea diferite forme ale corpului sau ale cozii. Cu cit corpul este mai gros, mai lat, naluca

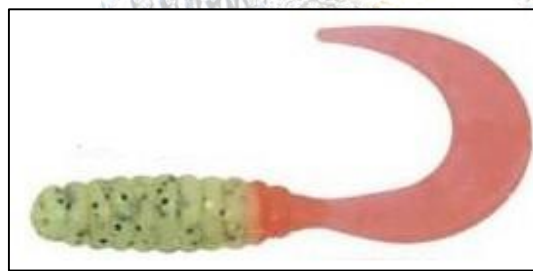
coboara mai incet si produce vibratii mai mari. Cu cit corpul este mai lat, cu atata naluca este inasa mai usor deplasata de curentul apei din rauri, imprimandui chiar o deviere laterala din traiectoria dorita, sau chiar tarand-o pe fundul apei. Cu cit corpul e mai suplu, cu atata naluca taie mai usor apa, coboara pina la fundul apei cu o greutate mai mica decit cea necesara la o naluca lata sau groasa.

Forma cozii este si aceasta una foarte importanta. Exista multe forme de cozi, cum ar fi: late, adica o paleta mare, micute, rotunde, ovale, coada de peste in verticala, coada de peste in orizontala, fara coada (no action), coada de twister...

Fiecare din aceste cozi imprima shad-ului o alta miscare, mai puternica, mai moale sau deloc. O coada rotunda si mare imprima o miscare mai puternica decit o coada mica si mai ovala, dar si o coborire mai inceata a nalucii.

La cozile rotunde sau ovale importanta mare pentru miscarea nalucii o are si unghiul care-l formeaza cu corpul nalucii. Astfel, la un unghi aproape de 90° al cozii fata de corp, aceasta imprima nalucii o miscare ondulatorie mult mai puternica decit cozile ce sunt pozitionate pe diagonala fata de corpul nalucii, intr-un unghi mult mai mare.

Grub-ul, twister-ul

Acestea au o forma cilindrica, ce taie foarte usor apa. Astfel de exemplu, folosind aceleasi jig-uri, grub-urile ajung pe fundul apei mai repede decit shad-urile.

Cooda are de obicei aceasi forma in semiluna, mai lunga sau mai scurta, simpla sau dubla. Ca exemplu de diferentiere, la un pescuit de stiuca la trena intre ape, un shad mare cu coada mare este mai recomandat decit un grub, deoarece shad-ul va fi tinut prin forma corpului si a cozii mult mai usor intre ape decit grub-ul.

Lungimea sau marimea acestora difera de la 2 cm si pina la peste 20 cm. Recomandat este sa se foloseasca naluci de marimea pestisorilor prada ce se gasesc in apa respectiva. Astfel de exemplu, primavara tarziu, dupa ce larvele se transforma in pestisori, salaii prefera momelile mici fata de cele mari. In iarna inasa, cam toti pestii noi-nascuti in acel an ajung la marimi de 10 – 15 cm, pestisorii de 4 – 6 cm fiind aproape inexistenti.

Culorile nalucilor soft si efectul acestora

Cel mai greu capitol, care mie imi da cea mai multa bataie de cap, facindu-mi mai tot timpul suspiciuni in privinta alegerii corecte a culorii sau nu. Am ajuns pina acolo sa-mi provoace atata nesiguranta si chiar teama de a iesi la jigging! Insa, de cind am citit articolul Vazul la pesti al biologului Dr. Petru Burian, s-a facut si la mine in sfarsit lumina, colorandu-mi fata cu un zambet larg... Va recomand sa cititi articolul, care il gasiti accesind acest link:

Autor: Dr. biologie Petru Burian → [Vazul Pestilor](http://www.pescuitul.ro/ps/page.php/id/vazul_pestilor/nav/6/gr/0/dn/vazul_pestilor/pd/1/)
http://www.pescuitul.ro/ps/page.php/id/vazul_pestilor/nav/6/gr/0/dn/vazul_pestilor/pd/1/

Ca un mic rezumat:

Salaul vede mai bine ca si alti pesti, si poate distinge culori chiar si in ape adanci sau putin tulburi daca acestea au un efect sub razele UV (ultraviolete). Culorile cu efect „luminos“ sub razele UV sunt cele fluorescente: galben-, orange- (portocaliu), verde-fluo,..

La scoala am invatat toti componentele luminii albe: ROGVAIV, care inseamna: Rosu, Orange, Galben, Verde, Albastru, Indigo, Violet. Si despre dispersie si spectrul de lumina, si despre astea am invatat, si chiar si cum se formeaza curcubeul.

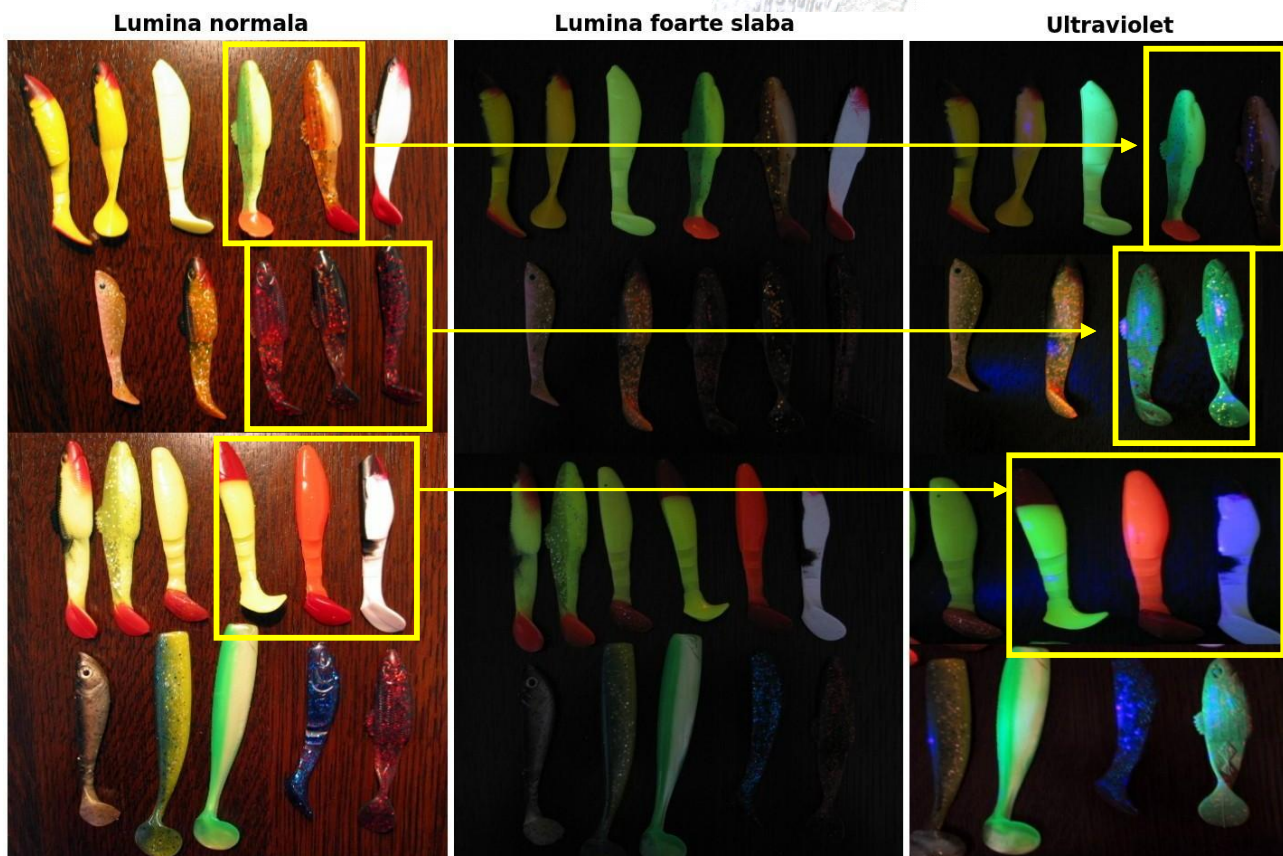
Descompunerea luminii are loc datorita refractiei acesteia, al carei unghi depinde de lungimea de unda a componentei din lumina alba, adica de culoare. Conditia pentru a descompune lumina este ca aceasta sa nu cada perpendicular pe suprafata de separatie intre cele doua medii. Indiferent daca lumina se descompune sau nu, adica daca vedem sau nu "curcubeie", ea ESTE alcatuita din componentele ROGVAIV si acestea sunt absorbite pe rand, in functie de adancime.

Sau altfel spus, culoarea rosu din spectrul de lumina poate patrunde cel mai putin in/ prin apa. Pentru ca naluca de culoare rosie sa fie vizibila ca atare, este nevoie sa fie „atinsa“ de componenta rosie a spectrului. Daca componenta rosie a luminii patrunde pina la maxim 1 metru, cu cit lasam naluca de culoare rosie mai adanc, cu atata culoarea rosie dispare, paleste, iar sub 1 metru aceasta devine cenusie-gri. In concluzie, acea frumoasa culoare rosu, orange sau galben dispar primele, iar verde si albastru se vad colorate mai adanc decit rosu sau orange. Dar asta se intampla doar in ape limpezi, unde spectrul de culori poate patrunde. Intr-o apa limpede, seara sau dimineata devreme spectrul rosu nu are de unde sa patrunda, la fel ca si intr-o apa tulburie. Cu toate acestea, spectrul indigo si violet vor furniza nalucilor viu colorate o culoare cenusiu-gri spre negru, iar nalucil violet sau negre, vor fi clar conturate si clar negre, ceea ce este destul de vizibil pentru salau.

UV – ultravioletele

Razele UV sunt razele ce patrund cel mai adanc si cel mai bine prin apa, mai ales dimineata devreme sau seara, in zilele mohorate si innorate, chiar si in ape tulburii. Un efect vizibil il au UV asupra culorilor fluoesscente, care intr-un mediu intunecat devin luminoase si vizibile la atingerea luminii UV. Si astfel, o culoare fluo-orange sau fluo-galben devine deodata bine vizibila si la adincimi mai mari, sau chiar in ape tulburii. Pe langa culorile fluo, o alta culoare „magica“ este motoroil-ul, care sub influenta razelor UV devine verde intens, culoare vizibila la distante mari.

In pozele urmatoare puteti vedea diferenta culorilor sub influenta lumini pe timp de zi, pe inserat si a culorilor sub influenta luminii UV.

In functie de claritatea – tulburarea apei, Soare sau nori, dimineata – pranz – seara sau noaptea, fiecare sa-si aleaga culorile cele mai vizibile pentru acel moment, iar daca nu mai stiti mai departe, o culoare naturala ce imita cel mai bine un pestisor micut este buna in orice situatie. O lampite mica gen breloc cu lumina UV este bine venita oricind in trusa de gume.

Metoda „lenesa“

Aceasta este o metoda „inventata“ sau descoperita de pescarul german Jörg Strehlow, care o foloseste cu succes de peste 20 de ani si o recomanda tuturor incepatorilor de jigging. Daca este sau nu metoda lui... ? Cel putin pe toate site-urile germane se scrie de ani de zile acest lucru si nimeni nu-l contesta.

La aceasta metoda nu se lucreaza din lanseta, ci doar din mulineta. Lanseta se tine in permanenta paralel sau aproape paralel cu apa (eventual ridicata la un unghi de max. 10°), doar in cazuri extreme de pescuit la distanta si ape foarte mici, putem sa tinem lanseta si chiar pe verticala, pentru ca unghiul firului cu apa sa fie cit mai mare. Naluca se conduce doar prin recuperare. O tura completa a manerului mulinetei, sau 1,5 sau chiar 2 ture, sunt suficiente pt a imprima nalucii miscarea de zig-zag pe fundul apei. Si o combinatie de rotatii de 0,5 – 0,75 – 1 – 1,5 rotatii de manivela, cu variatii de rotari rapide cu incete, aduce de multe ori salaii lenesi la muscatura. Depinde de mulineta folosita, la o tura de manivela se aduna pe tambur intre ... 50 – 80 de cm de fir! Daca cunoasteti aproximativ cit fir recupereaza la o tura de maner mulineta pescuita, puteti modifica miscarea nalucii pe fundul apei in functie de viteza cu care invartiti manerul mulinetei si numarul de invartiri. Daca nu cunoasteti cifre exacte, atunci puteti verifica pe mal. Mie imi place de obicei sa las naluca sa faca salturi de 70 – 100 cm, iarna insa mai scurte (jumătate sau trei sferturi de tura), mai sacadate si mai incete.

Ce avantaje avem la aceasta metoda?

Fiind o metoda recomandata incepatorilor, ar trebui sa aibe un avantaj destul de mare, sau chiar mai multe. Si asa si este, eu personal nu ma mai concentrez asupra miscarii nalucii, a lansetei in miscare, sau a firului sa stea in permanenta tensionat, ci efectiv doar la momentul cind naluca ajunge pe fundul apei si la trasaturi.

La aceasta tehnica firul este in permanenta tensionat, atat la recuperarea din mulineta, cit si in timpul coboririi nalucii. In momentul cind aceasta ajunge pe fundul apei, firul se lasa moale, semn ca trebuie din nou sa recuperez. Imediat!

Aceasta metoda se poate practica cel mai bine cu lansete tari, stil „pari“, intre 40 – 100 de grame si actiune rapida! Cu o lanseta moale, finuta, cu un varf senzitiv, sau cu o actiune parabolica, naluca va fi doar tarata pe fundul apei si isi pierde din efect. Aceasta o puteti observa la lanstele mai moi, la care in timpul recuperarii se indoaie varful vizibil, semn ca naluca nu este ridicata de lanseta!

(Lansete recomandate pentru aceasta metoda ar fi de ex:

Shimano 2,7 m si actiune 50 – 100 grame, cu o greutate a lansetei in jur de 200 grame.

Sportex Black Stream 2,75 m – act 51 – 70 grame, cu o greutate a lansetei in jur de 225 grame

Prin actiunea rapida a lansetei, varful rigid al acesteia ridica de pe fundul apei curgatoare si un shad de 12 cm cu un cap de 25 – 30 de grame fara sa se indoaie citusi de putin, imprimand astfel nalucii saltul si conduita dorita.

Un alt avantaj consta chiar in aceasta actiune fast, care transmite instantaneu muscatura dar si contra inapoi la peste, unde gura tare a salaului va fi strapunsa cu usurinta.

Cu astfel de lansete tari nalucile soft sunt puse instantaneu in miscare, reducand astfel si numarul de agataturi in pietre, comparativ cu folosirea unei lansete cu actiune medie care taraie naluca pe fundul apei.

Drill-urile cu o astfel de lanseta puternica lasa insa de dorit, si asta ar fi un aspect negativ la aceasta tehnica.

Acest stil de jigging este recomandat si cand este vant. Vantul, la stilul normal de jigging face aproape imposibila o partida de pescuit, umfland firul la fiecare ridicare a lansetei si astfel nu observam muscaturile ca in firul tensionat.

La metoda „lenesa“ nelucrand din incheietura mainii, lanseta poate sa fie ceva mai grea, dar totusi sa nu depaseasca 250 de grame! Atentie, cu cat e mai lunga, cu atat tinde sa traga in fata, echilibrarea este mai greoaie.

Mulineta sa fie una robusta, incheiata bine, cit de mica posibil, dar atata de mare incat sa echilibreze perfect lanseta. La acest stil munceste cel mai mult mulineta, si nu lanseta sau incheietura mainii. De aceea se pot folosi fara probleme si mulinete de marimea 4000.

Aici si un video cu **Jörg Strehlow**, un video explicativ a metodei:

Part1: <http://youtu.be/90QjSNwL6O4?t=2s>

Part 2: <https://www.youtube.com/watch?v=qhgr3vxCDel>